

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 25.436 van 31 maart 2009
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de stad Aalst, vertegenwoordigd door haar College van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 30 december 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Aalst van 4 december 2008 tot niet-inoverwegingname van een aanvraag tot het bekomen van de status van langdurig ingezetene (bijlage 16 ter).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de repliekmemorie.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. SOENEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van bestuurssecretaris H. VAN DE PERRE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoeker diende op 17 oktober 2008 een aanvraag tot verblijfsmachtiging in bij de stad Aalst als langdurig ingezetene in Italië, waarna hij in het bezit gesteld werd van een bijlage 15.

1.2. Op 4 december 2008 trof de gemachtigde van de burgemeester van de stad Aalst een beslissing tot niet-inoverwegingname van een aanvraag tot het bekomen van de status van langdurig ingezetene (bijlage 16 ter). Deze beslissing werd betekend op 4 december 2008.

Dit vormt de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging.

2.1. De Raad stelt vast dat de verwerende partij in gebreke gebleven is het administratief dossier met desgevallend een nota in te dienen binnen de daartoe door artikel 39/72, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) gestelde termijn.

2.2. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt nochtans dat de griffie van de Raad de verwerende partij per aangetekend schrijven met ontvangstbewijs kennis gaf van onderhavig beroep en haar uitnodigde om met toepassing van de artikelen 39/81, eerste lid en 39/72, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet een administratief dossier en een nota met opmerkingen neer te leggen. Uit hetzelfde rechtsplegingsdossier blijkt dat de verwerende partij daarvan op 7 januari 2009 kennis kreeg. De verwerende partij verstuurdde een administratief dossier zonder nota met opmerkingen met een gewone brief die niet aangetekend verzonden werd naar de Raad, zoals nochtans artikel 3, §1, eerste lid, PR RvV het vereist. Dit artikel bepaalt het volgende: *“Alle processtukken worden aan de Raad toegezonden bij ter post aangetekende brief.”*

2.3. Het Verslag aan de Koning inzake artikel 3 PR RvV (BS 28 december 2006) stelt: *“§ 1 bevat de regeling inzake de kennisgeving van de processtukken aan de Raad. De algemene regel is vervat in het eerste lid dat is overgenomen van artikel 84 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State. De datum van het postmerk heeft bewijskracht voor de verzending (zie infra, § 3) zodat de datum van ontvangst op de griffie van de Raad geen belang heeft (R.v.St., O., nr. 70.408, 18 december 1997; R.v.St., T., nr. 70.406, 18 december 1997). Een verzoekschrift of enig ander procedurestuk kan dus in beginsel niet geldig ter griffie worden neergelegd, noch in de brievenbus van de Raad gedeponeerd worden en evenmin bij gewone brief of anderszins, bijvoorbeeld bij taxipost (zie b.v. R.v.St., X, nr. 76.720, 29 oktober 1998; R.v.St., H., nr. 91.398, 6 december 2000; R.v.St., H. nr. 91.398, 6 december 2000; R.v.St., A., nr. 100.857, 14 november 2001 (vordering tot schorsing); R.v.St., R.v.St., M. en cst., nr. 115.714, 11 februari 2003 (nietigverklaring); R.v.St., D., nr. 124.386, 17 oktober 2003 (memories); R.v.St., D. en cst., nr. 118.955, 30 april 2003 (tussenkomst), toegezonden worden (vaste en overvloedige rechtspraak : zie J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, 371 - 378). De ratio legis is een vaste, onbetwistbare datum te hebben van de indiening van het processtuk. Voor de interpretatie van de pleegvorm en inzonderheid voor het bepalen van de sanctieregeling bij het verzuim van deze formaliteit kan worden verwezen naar de rechtspraak ter zake van de Raad van State (Ibid, inz. nr. 420). Inzonderheid kan onder verwijzing naar een vaste rechtspraak van de Raad van State, worden aangenomen dat het met een niet ter post aangetekend verzoekschrift ingestelde beroep toch ontvankelijk is wanneer de ontvangst ervan door de Raad, binnen de voor het instellen van het beroep gestelde termijn vaste datum verkrijgt ten gevolge van een door de Raad ter post aangetekende verzending van een stuk van de procedure waarin melding wordt gemaakt van het niet-aangetekend verzonden stuk (b.v. de mededeling uitgaande van de griffie van een afschrift van het verzoekschrift aan de verwerende partij) (zie b.v. R.v.St., V., nr. 78.645, 10 februari 1999; R.v.St., A., nr. 100.857, 14 november 2001; R.v.St., S., nr. 101.894, 17 december 2001; R.v.St., I., nr. 106.429, 7 mei 2002; R.v.St., R.v.St., M. en cst., nr. 115.714, 11 februari 2003) of van een navolgend aangetekend schrijven van de verzoeker (zie b.v. R.v.St., X, nr 76.720, 29 oktober 1998).”*

2.4. Te dezen dient aan de hand van het rechtsplegingsdossier vastgesteld te worden dat het in punt 2.2. verstuurdde stuk van de verwerende partij vaste datum verkreeg op 30 januari 2009 door de aangetekende brief met ontvangstbewijs die de griffie van de Raad aan verzoeker heeft verzonden om hem ervan in kennis te stellen dat de verwerende partij een administratief dossier heeft neergelegd.

2.5. Te dezen dient dus artikel 39/59, § 1 van de Vreemdelingenwet toegepast te worden dat het volgende bepaalt:

“Wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurde, worden de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.”

2.6. Gelet op het gestelde in punt 2.5. wordt bewezen geacht dat verzoeker de bestreden beslissing betekend kreeg die hij gevoegd heeft bij zijn verzoekschrift, aangezien de

bestuurssecretaris die de verwerende partij vertegenwoordigt ter terechtzitting niet aantoont dat de informatie die zich bevindt in het administratief dossier erop wijst dat dit kennelijk onjuist is.

3. Onderzoek van het beroep.

3.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“BESLISSING TOT NIET-INOVERWEGINGNAME

van een aanvraag tot machtiging tot vestiging/tot het bekomen van de status van langdurig ingezetene (1), afgegeven in toepassing van artikel 16 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 29, derde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De genaamde H.K.N..... (naam en voornamen), (...) heeft zich aangemeld bij het gemeentebestuur op 17/10/2008 om een aanvraag tot machtiging tot vestiging/tot het bekomen van de status van langdurig ingezetene (1) in het Rijk in te dienen in toepassing van artikel 14/15 bis van de vermelde wet van 15 december 1980 en van artikel 29, eerste lid, van het vermelde koninklijk besluit.

Deze aanvraag wordt niet in overweging genomen omwille van de volgende reden: geen verblijfsdocument voorgelegd als langdurig ingezetene in Italië. (...)”

3.2. In een derde middel werpt verzoeker de schending op van artikel 29 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenbesluit). Verzoeker betoogt dat nergens in dit artikel wordt bepaald dat de verwerende partij bij afwezigheid van een verblijfsdocument als langdurig ingezetene in Italië kan weigeren de aanvraag in overweging te nemen.

3.3. Artikel 29 van het Vreemdelingenbesluit bepaalt het volgende: *“De aanvraag om machtiging tot vestiging of de aanvraag voor het verkrijgen van het status van langdurige ingezetene wordt bij het gemeentebestuur van de verblijfplaats ingediend door middel van een formulier overeenkomstig het model van bijlage 16. In het geval van een aanvraag tot verkrijging van de status van langdurig ingezetene moet de vreemdeling bovendien de bewijzen leveren dat hij de voorwaarden vervult die zijn bepaald in artikel 15bis, § 3, van de wet. Indien de vreemdeling voldoet aan de voorwaarde van artikel 14 van de wet en indien als zijn identiteit niet is vastgesteld, hij een kopie van een geldig paspoort voorlegt, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde hem een ontvangstbewijs overeenkomstig het model opgenomen in bijlage 16bis. Het gemeentebestuur maakt een kopie van dit document over aan de gemachtigde van de minister. Indien de vreemdeling niet voldoet aan de voorwaarde van artikel 14 van de wet of indien hij geen kopie voorlegt van een geldig paspoort wanneer deze vereist is overeenkomstig het tweede lid, beslist de burgemeester of zijn gemachtigde om de aanvraag niet in overweging te nemen door middel van een document overeenkomstig het model opgenomen in bijlage 16ter. Het gemeentebestuur maakt een kopie van dit document over aan de gemachtigde van de minister.”*

3.5. Artikel 15 bis van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende: *“§ 1. Behalve indien redenen van openbare orde of nationale veiligheid zich ertegen verzetten, moet de status van langdurig ingezetene worden verleend aan een vreemdeling die geen burger is van de Europese Unie, die voldoet aan de voorwaarden van § 3 en van artikel 14, tweede lid, en die een legaal en ononderbroken verblijf in het Rijk bewijst in de loop van vijf jaar die onmiddellijk voorafgaan aan zijn aanvraag voor het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene. (...)*
§ 3. De vreemdeling, bedoeld bij § 1, moet bewijzen dat hij voor zichzelf en voor zijn gezinsleden die te zijnen laste zijn, beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de overheden, en dat hij een ziektekostenverzekering heeft die de risico's in België dekt. (...)”

Artikel 14, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende: *“(...) Deze machtiging mag slechts gegeven worden aan de vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van*

meer dan drie maanden in het Rijk, voorzover deze toelating of machtiging geen tijdslimiet voorziet, ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.”

3.6. Zoals verzoeker terecht opmerkt, wordt nergens in artikel 29 van het Vreemdelingenbesluit *juncto* artikelen 14 en 15 bis van de Vreemdelingenwet bepaald dat de gemeente bij afwezigheid van een verblijfsdocument als langdurig ingezetene, mag weigeren de aanvraag tot het verwerven van de status van langdurig ingezetene in België in overweging te nemen. Ten overvloede wijst de Raad erop dat het overmaken van een geldige EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene in een andere lidstaat van de Europese Unie wel vereist is in toepassing van artikel 61/7 van de Vreemdelingenwet voor vreemdelingen die een machtiging tot verblijf wensen te verkrijgen op grond van hun status van langdurig ingezetene, verworven in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Het derde middel is gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige aangevoerde middelen geen aanleiding kan geven tot een ruimere nietigverklaring worden zij niet besproken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Vernietigd wordt, de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Aalst van 4 december 2008 tot niet-inoverwegingname van een aanvraag tot het bekomen van de status van langdurig ingezetene (bijlage 16 ter).

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend en negen door:

mevr. M. EKKA,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

M. EKKA.